

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri popoldne ter stane z izrednimi prilogi ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta	6 » 60 » » 3-30
četrt leta	3 » 40 » » 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglas in poslanice se računajo po peti vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trga della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Za slovensko vseučilišče v Ljubljani.

Zopet je stopilo v ospredje naše vseučiliško vprašanje. Lahi se potegujejo z vso njim prirejeno energijo in doslednostjo za vseučilišče v Trstu. Vse, kar je laškega v primorskih deželah in na Tirolskem, vse združuje svojo zahtevo po vseučilišču v enem samem glasu: Trst! Vsaj tako delajo javnosti nasproti. Brez dvoma tudi dosežejo uspeh. Morda res se vlada ne vda kar na kratko, da bi takoj postavila laško pravno fakulteto v Trst, ali čez par let se zna to le zgoditi. Bržčas bodo Lahi toliko previdni, da se udajo vsaj v toliko, da sprejmejo pravne fakultete tudi v kakem drugem mestu za nekaj časa, ali ob enem bodo ponavljali svojo zahtevo, da ima stati laško vseučilišče v Trstu, toliko časa, da isto dosežejo.

Vsporedno s to akcijo pa se vrši v glavnem iz našega kulturnega središča, Ljubljane, akcija za slovensko vseučilišče, za katero ni mesta nikjeri drugje nego le v beli Ljubljani. Ni treba razlagati tega, da je Ljubljana polklicana imeti v svoji sredi slovensko vseučilišče, ker to je vse dognano in je tako jasno, da bi bila vsaka daljša beseda na to stran odveč. Na jasnem so s tem na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, Goriškem, v Trstu in v Istri vsi oni, ki prav motrijo naš razvitek ter prav presojajo naše naravno središče. Kdor sodi drugače, je osamljen. Čeprav se je čulo zadaje dui nekaj protiglasov, se sme reči za gotovo, da so ostali ti glasovi osamljeni. Ne more se jim sicer očitati, da so morali imeti kake napačne namene, ali reči se mora, da so bile take diskusije neumestne, ker sme že na jasnem, kje ima stati bodoče slovensko vseučilišče. Pri vseh dosedanjih manifestacijah smo se potegovali za Ljubljano in tako bo tudi naprej po celi Sloveniji. Tako smo edini glede vseučilišča kakor Lahi. Lahi pravijo: Trst! mi: Ljubljana!

Kar se tiče goriških Slovencev, moramo reči, da naše ljudstvo gori za vseučilišče v Ljubljani, in je to tudi že ponovno dokazalo. Da, zahteva goriških Slovencev po vseučilišču v Ljubljani je že precej stara. Že na imponentnem šempaskem taboru dne 18. oktobra

1. 1868. je govoril tržaški rodoljub najblajšega spomina Iv. Nabergoj za slovensko vseučilišče, in sicer v Ljubljani. Ko je skončaval svoj govor o naših šolskih potrebah, je rekel: „Pa tudi više slovenske šole moram imeti, in za to je Ljubljana najpripravnije mesto“. In 10.000 Slovencev je klicalo po takih šolah.

To je pač najjasnejši dokaz, da se že od nekdaj misli med goriškim ljudstvom na Ljubljano kot mesto, kjer imajo stati naše više slovenske šole. Dandanašnji stojimo na tistem stališču, in če nanese prilika, da bo potreba dvigniti zopet glasove po slovenskem vseučilišču, se bo čul isti glas, kakor dne 18. oktobra 1. 1868. Na shodih naših akademikov se je tudi živahno razpravljalo o potrebi slovenskega vseučilišča, in pri tem ni nikdo mislil na drugo mesto nego edinole na Ljubljano.

Naši sovražniki so zopet mahali okoli sebe ter kričali, da sami ne vemo, kaj hočemo, ali temu ni tako, ker posamezni glasovi pač niso merodajni za vse, marveč odločuje večina. In ta večina je tako velika, da se sme popolnoma prezreti tisti osamljeni glasovi ter reči: Vsi smo za to, da se ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani!

Naša velika napaka na sploh pa je ta, da se ne znamo ob takih prilikah vzdrževati tako modro, kakor n. pr. Lahi, ki nastopajo solidarno za Trst, čeprav so med njimi morda tudi taki, ki bi bili zadovoljni s Roverdom. Naša slovenska napaka je, da denemo vse na papir, kar mislimo in sovražni tuji tolmačijo vsako tako reč po svoje ter jo izkoriščajo proti nam. Na to stran se imamo še kaj učiti...

Sicer pa, kakor povedano, smo goriški Slovenci na čistem gledu slovenskega vseučilišča, in prepričani smo, da govorimo iz srca vseh goriških Slovencev, če vskliknemo:

Dajte nam slovensko vseučilišče v Ljubljani!

Kako zlorablajo cerkev.

Kobljeglava, dne 17. 1. 1905.

Gonja proti brahmenu in pevkemu društvu »Kraški Slavček« se nadaljuje s podvojeno srditostjo. Mislili smo, da se nunček kaj poboljša ter pride do prepričanja, da se s tako taktiko proti dobri stvari ne da ničesar doseči. Zato smo mu prizanašali. Nismo hoteli kaliti starčku mirne sreče ter proslavljati njegovega duševnega orjaštva pred svetom, toda drezal in pikal je tako dolgo, da smo mu morali vstreti, ravnanje se po njegovem geslu: klin s klinom!

Priznica, kjer naj bi se oznanovale Kristusove nauke, je pri nas privatna telovadnica g. Cenčeta, kjer kriči, razbija in razgraja, da se vse trese. Ne briga se dosti, da bi ljudstvu razlagal verske resnice, veliko več ga skrbi, kako napolni svojo mošnjo. Zato roti ljudi, naj mu že enkrat vrnejo, kar jim je posodil, naj bodo doma, ko bo »pisal tri kralje«, ker on da ni vajen delati zastoj itd. Ali kaj takega se odpuščamo starčku, o katerem se splošno govori, da mu gre »na otročje«.

Kar pa si je dovolil v nedeljo, presega vse meje dostojnosti in humanitete. Tolikene sramnosti, ostudne častikraje in nizkotnega obrekovanja bi ne pričakovali niti od najslabšega pobalina, kaj šele od duhovnika, ki naj bi vodil ljudstvo k resnici, a ne v temo zmot in pregreh. Poslušajte Cenčeta samega: »Vi vsi, ki ste v društvu, ste se odpovedali Kristusu; svojo kri in življenje zastavim, da ne pride nobeden v nebesa. Kdor ne izstopi, naj ne pride k izpovedi ne zdaj ne o Veliki noči, ker jaz mu ne morem dati odveze in tudi sv. oče papež v Rimu ne. Pustite torej društvo, kjer »se pelje« umazano in nečisto življenje. Jaz sem poštenjak, vi vsi ste lažnivci«. To so besede katoliškega duhovna na priznici v 20. stoletju! Zgražati se ne moremo dovolj nad tako svetim počtetjem penzioniranega nunca. Pač umevno, da ljudje pri takih okoliščinah ne najdejo tolažbe tam, kjer je duhovnikovo največje veselje, jemati jim, kar imajo najdražjega — poštenje. Vsaka beseda opravičenega ogorčenja bi bila odveč: kdor zna misliti, naj

sodi! — Če bi preč. g. nadškof ugodil prošnji obč. staršinstva ter nam poslal človeka, ki bi ne bil v kvar in zasmeh občini in vsemu svetu, bi pač storil najbolj bogoljubno delo in hvaležni bi mu bili vedno.

G. Tomagnin! radi gori omenjenih Vaših žalitev se najbrže pogledamo še kje drugje!

Sredstva, katera vporablja naš nunc v dosego svojih namenov, so taka, da bi se jih sramoval vsak hlapec. Ker mu izkoriščanje priznic in goreči očenaši, da bi razpadlo naše društvo, nič ne pomagajo, se hoče maščevati na drug sramotilen način. Tako je menda zažugal pevcem, da ne smejo peti na koru tako dolgo, dokler ne izstopijo iz društva. Celo na cerkvnika se je spravil ter mu zapretil, da mu njegov sin, ki je tudi slučajno v društvu, ne sme pomagati pri nobenem cerkvenem opravilu. Sramota za duhovna, ki se poslužuje tako umazanih sredstev!

Dasi prvi med junaki, kadar je treba komu v cerkvi snesti dobro ime, vendar ima Cenček precej »respekta« pred časopisi. Kot petelin se je razkoračil v nedeljo, udaril parkrat mogočno ob priznico, stresel glavo in čul se je glas: »Le še enkrat me dajte v časnik in rečem Vam, ene ure ne bom več tukaj; pobral bom svoje češplje in adio! Jaz sem mož-be-seda, kar sem rekel, tudi gotovo storim«.

Kolikor jih je bilo v cerkvi, so te grozeče besede kar pomazale; ta želja, si je mislilo staro in mlado, se mu vendar lahko izpolni. In danes je izpolnjena.

G. Tomagnin! spomnite se obljube, katero ste dali občinstvu, ter izginite, dokler je čas, kajti pride ura, ko bo prepozno. Dovolj ste si že dovolili nasproti ljudstvu, z najpogostejšimi primki ste obsipali poštenjake, držite vsaj svojo »besedo« ter si ne puščajte lučati v obraz tega, kar ste v cerkvi tako ravno-dušno metali drugim — lažnjivcem!

DOPISI.

Deskle. — Dne 6. t. m. v petek na praznik Sv. treh Kraljev popoldne ob 2½ uri je priredil potov. učitelj za kmetijstvo, gosp.

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Dne 16. malega srpana.

Zarano, komaj sem se bil oblekel, je stopila teta v mojo sobo in po pozdravu rekla brez vsakih okoliščin:

»Vedi, da ob času tvoje nenavzočnosti mi je Kromicki predlagal, naj stopim z njim v družbo.«

»A kaj ste mu odgovorili?«

»Odgovorila sem mu brez pomisleka. Rekla sem mu to-le: Moj dragi, jaz imam po božjem dopuščanju dovolj, in Leon se bo prišteval po moji smrti k najbolj premožnim ljudem v tem kraju. Čemu se imam še spuščati v kaka pustolovstva ter skušati Previdnost? Ako si ti pri svojih podjetjih pridelaš milijone, pridelaš jih za sebe; ako jih zgubiš, — čemu jih imam zgubiti s teboj vred? Jaz te vrste zadev ne poznam ter nisem privajena spuščati se v reči, o katerih nimam pojma. Ali sem imela prav?«

»Popolnoma prav.«

»Pravkar sem hotela spregovoriti s teboj in vsemi me, da tudi ti zreš tako na to zadevo. On, vedi, se je čutil nekoliko užaljenega radi tega, ker sem njegov posel imenovala pustolovstvo; vsekakor pa mi je jel predstavljati pričakovanja, kakoršna ima za bodočnost — in pojasnjeval je vso to historijo obširno.

Ako je vse to resnica, pa res prisluži milijone — in želim mu, da bi jih prislužil. Toda vprašala sem ga takoj: ako ti gre tako dobro, čemu ti je potem družba?... Rekel mi je, da čim več denarja vtakne v to kupčijo, tem večji bo dobiček, da se ondi vse dela z naporom in da k dobičku rajše dopusti sorodnike nego tujce. Zahvalila sem ga za te rodbinske občutke, toda ponudbo sem vdrugič odklonila. Videla sem, da mu je to zelo zopno. Jel je tožiti radi tega, da nihče pri nas ne razume kupčije, in vsi le poženejo to, kar so podedovali. Rekel mi je brez okoliščin, da je to greh glede družbe, na kar sem se zopet razjezila. Moj dragi — sem mu dejala — jaz sem gospodarila kakor ženska, toda denarja nisem zapravila, marveč premoženje še pomnožila, toda ako se komu spodobi govoriti o društvenih grehih, ne spodobi se to tebi, ki si prodal Gluhov. Hotel si slišati resnico; tu jo imaš! Ko bi ne bil prodal Gluhova, imela bi do tebe več zaupanja. O tvojih podjetjih jaz ne samo ne vem ničesar, marveč so temne za vse; samo eno reč vidim jasno, da ko bi bile v resnici tako dobre, kakor praviš, pa ne bi iskal zadružnikov in si ne bi gnal tako k sreči moje odklonitvi. Iščeš, ker ti je to potrebno, toda pred trenutkom nisi bil z menoj popolnoma odkritosrčen, česar pa nimam rada.«

»Pa kaj je rekel on na to?«

»On mi je odvrnil, da pred vsem drugim ne razume, čemu pada nanj odgovornost za prodajo Gluhova. Gluhova ni pustil on iz rok, marveč oni, ko so vsled pomanjkanja razuma, vsled nesposobnosti, lahkomiselnosti in zapravljenosti povzročili to prodejo. Ko se je omožila z njim Angelica, je imela samo dolgeve.

On jo je tega rešil toliko, kolikor bi je nobeden drugi ne bi rešil, in za to, namesto hvaležnosti, čuje le oštevke in... čakaj... kako je rekel? s patetično deklamacijo.«

»To ni res,« sem dejal. »Gluhov bi bilo mogoče rešiti.«

»Prav to sem mu tudi povedala ter dodala še to, da bi mu bila na Gluhov posodila denar. Zamogel si (sem mu dejala) napisati pred prodajo nekoliko besed Angelici, da bi mi bila to povedala, in Bog vedi, da bi ne bila ni za trenutek omahovala... Toda to je tvoj sistem, da naj nihče nečesa ne bi vedel o tem. Vsi smo verjeli v tvoje milijone in radi tega ti nisem ponujala pomoči.« On se je začel ironično smejati. »Angelica — je dejal — je prevelika gospa in preveč idealno bitje, da bi se imela ponižati do takih ničevnostij, kakor so denarne zadeve, ali posredovanje v koristih svojega moža. Sedaj sem jo že dvakrat prosil, naj spregovori z vami zastran soudeležbe, toda obekrati mi je prošnjo odločno odbila. Kar se tiče Gluhova, je sedaj lahko o tem govoriti, ko je prilika za pomoč minila. Sodé po odklonitvi, kakoršna me je zadela danes, imam pravico dvomiti, če bi se morda tudi z rešitvijo Gluhova ne zgodilo to isto.«

Z velikim zanimanjem sem poslušal tetino pripovedovanje, ker sedaj mi je postalo jasno naporazumljenje med Kromickim in Angelico. Teta pa je nadaljevala:

»Ko sem to slišala, sem mu dejala: Vidiš, moj dragi, kako malo odkritosrčnosti tiči v tebi. Iz početka si mi dejal, da mi samo radi tega ponuja vdeležbo, ker želiš, naj bi rodbina imela od tega dobiček, ne pa tujci, a sodaj je jasno, da je le tebi samemu

Štrekelj, kmet. shod. Zbraio se je veliko mož in nekateri ukaželjni mladeniči bližnjih vasi.

Shod je otvoril tuk. g. učitelj. Predstavil je zborovalcem gospoda potov. učitelja ter omenil, kaj je napotilo omenjenega gospoda v našo občino.

Na to je poprijel besedo gosp. Štrekelj. Govoril je o sadjereji, „kako in kam je zasajati sadno drevje“. Po dokončanem govoru so stavili nekateri zborovalci glede sadjereje nekatera vprašanja, katera je g. Štrekelj pojasnjeval in popolnil. Bilo je skoraj mrčno, ko smo se razšli.

Vrlemu gospodu pa smo zelo hvaležni za njegove lepe nauke in želimo, da bi se še kdaj potrudil med nas. Občinar.

Sv. Križ na Vipavskem. — Burne so bile zadnje občinske volitve pri nas, tako da je trehalo, da so tudi mrtvi volili, drugi pa dvakrat in trikrat, naprednjake se je moralo po nedolžnem v občinske zapore zapirati itd.; seveda je bila sila, ker je šlo za analfabetstvo ker z analfabeti je dandanes par drugim lahko gospodariti. Kako se gospodari, občuti davkoplačevalec prebitko.

Še manjka nekaj do novih občinskih volitev, pa se že snujejo tajni shodi v hoteli „Velodromi“ pod kolono, na čelu njim Pavliha, kakor da bi se reklo, Bog ve kak davkoplačevalec je, za par kozarcev! Ali upamo, da volilci ne pojdejo na take limanice.

Na široko se norčujejo z našim mestom, kakor da bi bilo to mesto kdo ve kaka ničla na svetu! To pa ni. Resnica je, da šanco imamo brez klobuka, ali zraven imamo tudi nemško kulturo, in kdo ve, kaj nam še ukrenejo naši sveti možički, mogoče, da bomo morali laškemu liberalcu Pajerju še pete lizati. Radovedno ljudstvo popraša, kako številko ima naš „regement“. Resnično do sedaj še nobene, ali če ne bo drugače, denemo poleg 0 še 1/2, pa bo vse v redu. Po drugih mestih vzdržuje vlada regimente, pri nas pa ga vzdržuje naše mesto s pomočjo okolice. Ali troški so, troški, in teh imamo do sedaj že nad 2000 K! Ali tega je treba?! Dvakrat so bili oblečeni ves ta čas. Trikrat so bili klicani k vajam, ali ni bilo nobenega. Splošna govorica je, da „regement“ propade, posebno še, ker je stotnik Nemec. Nedavno so šli v Vipavo, voščit god grofu Lanthieriju. V Logu so se vstavili ter jim je stotnik precej časa pridigal, ali kaj, ni nihče razumel. Zato pa so ga naši staršine v seji 8. t. m. izvolili častnim občanom. Pa recite, da ni prijetno v našem Sv. Križu!

Domače in razne novice.

Edina slovanska knjigarna, ne le na Goriskem, marveč na celim Primorskem, torej v treh deželah, je naša v Gorici, v Gosposki ulici št. 7.

To je izrecno slovanska knjigarna, kajti tako glasi koncesija, katero si je priporil lastnik po dolgem trudu. Po tej koncesiji sme prodajati vse slovanske

knjige, t. j. tiskane v kateremkoli slovanskem jeziku, ter muzikalije slovanskih skladateljev; od knjig, ki so tiskane v kakem neslovanskem jeziku, sme prodajati le tiste, ki se tičejo slovanskih književnostij in narodov. — Politična oblast sama torej hoče imeti v Gorici izrecno slovansko knjigarno, kar je tudi postala. — Le perijodične tiskovine, časopisi in perijodično izhajajoča druga dela, smejo biti v kateremkoli jeziku.

Večina slovanskih knjig in muzikalij je tu že na razpolago občinstvu. Mnogo jih je razpoloženi na ogled v velikih in lepih izložbah v veži. Tudi muzikalije so tu na ogled; mnogo jih še pride.

Lastnik je poskušal že pred leti, da bi dobil koncesijo, ali goriški magistrat in trgovska zbornica sta vselej preprečila tako podjetje. Tudi letos sta protestovala proti koncesiji, in dosegla sta, da je omejena le na slovanska dela. Tudi prav! Tu se vidi, koliko važnost pripisujejo lahki tej trgovini.

Ob borbi za to koncesijo so nam šli na roko premnogi rodoljubi, občine, društva, uradi in razne korporacije, ki so izjavili, da je goriškim Slovincem živo treba svoje knjigarne. Vsem tem izrekamo prav srčno zahvalo.

Naša skrb bode, da bo ta knjigarna polagoma popolna in uzorna. Začetek seveda ni lahek, zlasti zategadel, ker med Slovenci ni najti sposobnega voditelja ter mora za vse skrbeti itak dovolj vpreženi lastnik celega našega podjetja. Upamo pa, da rodoljubno občinstvo bo umelo položaj ter bo samo pomagalo s svojimi nasveti in včasih s potrpljenjem, da se pomankljivosti odstranijo.

Vsak narodno čuteč rojak gotovo z zadovoljstvom ogleduje izložbe naše knjigarne, ki kažejo zopet lep napredek našega življa in naše moči v Gorici. — V veži pa so ob nasprotni steni velike in krasne izložbe „Krojaške zadruge“.

Zalogo slik, slovanskih umetnikov, narodnih, posvetnih, nabožnih, ima podpisana knjigarna. Prodaja tudi na obroke. — Nekaj slik je vedno razstavljenih v izložbah v veži. Opozarjamo, naj si rodoljubi ogledajo ob električni razsvetlavi Germov „Bled“.

Knjigarna A. Gabršček.

Velikonočne razglednice. — Naročili smo veliko najrazličniših razglednic za Veliko noč od raznih založaren v Avstriji in Nemčiji. — Trgovci na deželi za svojo majhno potrebo ne morejo dobiti naravnost iz prvega vira in po nizki ceni tako raznovrstnih razglednic. — Njim priporočamo svojo zalogo. Vabimo torej gg. trgovce na deželi, da nam že zdaj naznanijo, koliko razglednic želé. Do konca marca dobé potem zaželeno blago v najraznovrstnejši sestavi. Dobro in prav dobro blago bomo računali po 3–6 kron.

Knjigarna A. Gabršček.

Izreden slučaj halucinacije. — V noči od ponedeljka na torek je stal na straži ob uhodu

na grad v Gorici vojak tukajšnjega 47. pešp. Jos. Perče. Noč je bila mrzla, kakor so bile mrzle tudi prejšnje noči. Imeli smo po 10° pod ničlo, po noči še več. Malo pred polnočjo se mu je zdelo, da se mu bliža človek v rudečem plašču. Kričal je, kdo je, potem pa pozvonil na stražnico, ko je prikazen izginila za zidom. Ko je prišla patrolja, je povedal, kaj je videl. Iskali so okoli, ali našli niso nič. Na to ga je vprašal korporal, če ga je strah, da ga nadomesti drugi. Ali vojak je rekel, da ga ni nič strah, da ostane. Kmalu potem pa se mu zopet prikaže tisti rdeči mož, kako koraka proti njemu. Vojak je vstrelil dvakrat po vrsti, ker pa prikazen le ni izginila, je od strahu padel na tla, kakor so ga našli potem, ko so menjavali straže. Iskali so zopet okoli, ali vse brez uspeha. Vojak je bil ves otrpnel ter se ni zavedal. Nesli so ga v stražnico in zjutraj v bolnišnico, kjer je šele popoldne po injekcijah prišel malo k sebi, da je povedal, kaj se je godilo z njim. Stanje njegovo pa je drugače še vedno nespremenjeno; zmerom gleda z divjimi očmi na eno stran, kakor bi videl še vedno pred seboj rudečega moža. Vojak je po poklicu mesar, poznat kot mladenič, ki ne pozna straha. — Ne more biti drugo nega halucinacija, katero je povzročil ubogemu vojaku letošnji obče nezdravi zimski mraz. Bati se je, da bo trpel vojak celo svoje življenje radi tega, če celo ne umrje. — Od tiste noči naprej je straža na gradu podvojena.

Molče je pozrl dr. Andrej Pavlica vse tiste grenke praske, katere so mu poslali iz Ljubljane po „Slovencu“. Niti besedice ni črnil. Pa ima dober želodec. Prav, če z njim gre v Avstralijo!

„Slovenec“ ne more živeti brez zavijanja in laži. V soboto smo povedali, kako piše dr. Pavlica o splošni in enaki volilni pravici ter kako stališče zavzemajo glede take volilne pravice klerikalci v Ljubljani. To smo storili v prvi številki, ko je izšel „Prim. list“. V soboto pa se je tudi zagugal „Slovenec“ v dr. Pavlico, in v nedeljo, ko smo dobili „Slovenca“, smo imeli priliko, smejati se, kakšno lekcijo so dali ubogemu dr. Andreju, katerega pošiljajo celo v Avstralijo. V številki od torka pa se repenči ljubljanski „Slovenec“, da so „Soča“ bavi s člankom „Prim. lista“ ter da je pri tem tako poštena, da zamolči, da je že v sobotni številki „Slovenec“ zavrnil najodločnejše „Prim. list“. — Kako je zavrnil „Slovenec“ list dr. Andreja, smo povedali v sredo; prej pač tega nismo mogli storiti. Kdor sledi vspredu teh notic v „Soči“ in „Slovencu“, sprevidi, da „Slovenec“ zopet laže in zvija. Pa še o poštenosti govori! Če bi govorili z besedami č. g. pevškega kurata, bi rekli, da je prav, da se ga „laputne po gobcu!“ — O poštenosti pa le tiho, gospodje pri „Slovencu“, kajti noben klerikalni list ni pošten, najmanj pa „Slovenec“, glavar vseh klerikalnih časnikarskih cunj!

Zapostavljanje domačinov na gradnji druge železniške zveze. — Mora je polna. — Pod tem na-

slovom pišejo iz Podbrda: Delo v predoru gre h kraju. Vendar pa bo še trajalo zunaj predora tja do poletja. Logično bi bilo, da bi odslavljali sedaj v prvi vrsti ptujce, ter da bi obdržali na delu do zadnjega domačina. A zdi se, da je podjetništvo Ceceoni popolnoma pozabilo na pogodbo z vlado, da se ima dajati prednost domačim delavcem. Začeli so pošiljati z dela kar po vrsti same domačine, dotim ostajajo na delu Kalabreži, Napolitani in Bog zna še kaka tujinska druhal. Minolo soboto so zopet izplačali 5 tukajšnjih domačinov, družinskih očetov, ki so sedaj, v sredi najhujše zime, z družinami vred, ostali brez zaslužka. Imamo dosti povoda za rekriminacije. Na vseh velikih delih domačini niso imeli drugega, nego lopato in kramp, a sedaj bi se hotelo še v tem prikrajšati domačine na korist Kalabrežev in njih bratcev. Tega je že dosti! Mi pozivamo tem potom gospoda grofa, da nemudoma popravi to krivico ter odredi, da se one odpuščene delavce Podbrčane, ki niso ničesar — zakrivil, nemudoma vzame zopet na delo. Ako se pa to ne zgodi, poskrbimo, da nastane vik in krik, ki ga že dolgo časa zadržujemo. Poskrbeti hočemo, da bo donelo marsikomu po ušesih, da bo gromelo po dvorinah državnega zbora in še kje drugje! — Aut — aut!

„Slovenska čitalnica“ v Gorici namerava urediti v letošnjem predpustu dva večja plesa in sicer 11. febr. plesni venček in pustno nedeljo običajni veliki ples.

Zopet „žlindra“! — Tista „Goriška zveza“ vabi zopet letos kmetovalce, naj naročajo žlindro pri njej. Lani so jih bili s silo nagnani nekaj skup, zadovoljen menda pa ni bil nihče; spominjamo, da smo tačas povedali, da je neki ugledni župan z Vipavskega jim vrgel vse skupaj pod noge, ker ni bilo za nič. Drugega ni nego lov na krone, da šteje „zadružništvo“ toliko več članov. Pa zopet se začneja stara komedija. Po farovških listih pišejo, da je „zveza“ naročila blago, „ki jej dojde v nekaterih dneh in katero njeni člani dobé lahko že v teku par dni“. — Kako vendar v teku par dni, če pa „dojde“ šele v nekaterih! Ista gonja na naročbo, kakor lani. — Drugega ni, nego to, da škodujejo solidni trgovini. Razumni kmetje ne pojdejo na žlindraste limanice iz ulice Vetturini.

Tudi husarje dobimo v Gorico, in sicer prideta 2 eskadrona iz Celovca. En eskadron bo nastavljen v okolici, mogoče v Ločniku. Lovski bataljoni pridejo v Tolmin, Gradišče ob Soči in Trzič.

Pred kasacijsko sodnijo se bo razpravljalo dne 17. febr. o pritožbi ničnosti, vloženi od tukajšnjega državnega pravdnštva proti oprostitvi bivše poštne upraviteljice J. Stanonik v Renčah. Če kasacijska sodnija ugodí pritožbi, pride do nove porotne obravnave.

Izpred sodnije. — Občinski redar v Ločniku Iv. Brešan je izvedel 11. dec. lani, da ima neki Štef. Kraševce pri sebi nož, ter da je rekel, da zabode redarja. Redar je šel v (Dalje v prilogi.)

mar za to. On, ki mu duhovitosti nemorem zanikati, mi je odgovoril, da v zadevah te vrste mora biti korist dvostranska, in da je povsem naravno, da mu je tudi mar za to, naj bi razpolagal s čim največjimi glavnici, kajti kupčija ima to lastnost, da je tem krepkejša, za kolikor bolj na široko je razpeljana. V ostalem — je dodal — jemaje Angelico za ženo brez dote, sem gojil nadejo, da smem računati na pomoč rodbine, vsaj v teh slučajih, kadar bo ta pomoč za to isto rodbino koristna. Hudoval se je močno, in zlasti se je razjezil, ko sem mu odvrnila, da Angelice ni dobil brez vsega, ker ji zapišem dosmrtno dohodke.

»To ste rekli, teta?«

»Dà. Rekla sem mu vse, kar mi je ležalo na srcu. Angelico imam rada, kakor lastno dete — sem mu rekla — in prav radi tega, da jo preskrbim, ji zapišem ne glavnico, marveč dohodke. Glavnica (rečem) bi utegnila propasti v tvojih podjetjih, katera, Bog vé, kak konec dosežejo, renta pa zagotovi Angelici vsaj sredstva do konca življenja. Ako (pravim) bosta imela otroke, dobé otroci glavnico po Angelicini smrti — in to je moja glavna pomoč, poleg katere sem še pripravljena za vsakovrstne manjše usiuge.«

»In s tem je končal razgovor.«

»Prav s tem. Videla sem, da je močno razdražen. Mislim si, da ga je v duhu jezilo tudi to, da Angelici zapišem rento, ne pa glavnico, ker iz tega je mogel spoznati, kako malo zaupam njegovim podjetjem. Odhajaje, mi je povedal, da si poišče deležnikov med tujci, ker si misli, da ne najde med njimi manj naklonjenosti, pričakuje pa takisto, da najde pri njih temeljitejšo razumevanje koristij. Potrpežljivo sem prenesla te njegove zbadljive besede. Včeraj je šel na izlet z Belgijcema, toda vrnil se je nezadovoljen. Domišljujem si, da ju je hotel zvabiti v družbo, da se

je pa takisto prekanil. Ali več, Leon, kaj si jaz sedaj mislim? To, da njegova stvar stoji slabo, ker tako vneto išče udeležnikov. In pravim ti, da me ta misel grize — zakaj, ako je tako, pa nam že previdnost sama vелеva ne stopati z njim v zvezo, rodbinska dolžnosti pa nam tudi vелеva pomagati mu, bodisi zgolj iz ožira na Angelico. Prav radi tega sem se hotela pomeniti s teboj.«

»Njegove zadeve še niso tako obupne, kakor vi, teta, sodite,« ji odvrnem.

In jel sem ji praviti to, kar sem poizvedel od zdravnika Hvastovskega. Rekel sem teti, da sem bil sklepal že iz samega obnašanja Kromickega, da išče in potrebuje denarja — in nekoliko radi tega sem se odpeljal na Dunaj. Teto je moja bistrovidnost in stopanje tako prevzelo, da je hodé po sobi, se začela razgovarjati sama s seboj in je semtertje zamomljala: »V vsem je genijalen!...« končno je rekla, da vso zadevo prepušča meni, in da stori vse, kar v tej zadevi vkrnem.

Po teh besedah je odšla navzdol, jaz pa sem še pregledal svoj včerajšnji dnevnik in pol ure pozneje sem odšel po njenem sledu. Našel sem vso družbo pri čaju, toda komaj sem pogledal navzotim v lice, sem zapazil, da se je moralo pripetiti zopet nekaj nenavadnega, kajti Angelica je bila navidezno prestrašena, gospa Celina čemerna, vrlo tetino lice je bilo zagorelo od jeze. Le Kromicki je navidezno mirno čital časopis, toda bil je nevljuden ter pri tem tako shujšan kakor po boleznih.

»Ali veš,« mi je rekla teta, kažoč na Angelico, »kaj mi je ta revica razodela?«

»Ne vem,« ji odvrnem ter sedem za mizo.

»Nič manj, nič več, nego to, da čez dva tedna,

ako bi Celinino zdravje dopuščalo, odidejo morda v Odeso, ali pa še dalje.«

Ko bi bilo v tem trenutku treščilo v mizo, ne bilo bi me to bolj osupnilo in prestrašilo. V prvem hipu je kar srce umiralo v meni.

Pogledal sem Angelico, ki je vsa zardela, končno pa sem jel povpraševati: »Kaj? Kam? Čemu?«

»Delajo mi skrbí v Ploševu — razumeš — je dejala teta, dražeča Angelico, »nočejo mi biti v nadlego — usmiljene duše! Mislijo si očitno, da mi je potreba samote in da takrat, kadar ho treba tebi kam oditi, ter ostanem na starost sama sredi štirih sten v Ploševu, da se bom počutila zdravejšo in veselejšo... Posvetovala sta se vso noč, namesto da bi šla spat.«

Po teh besedah je prišla še v večjo jezo, in obrnivši se h Kromickemu, vprašala:

»Ali si ti predsedoval na tem posvetovanju?«

»Nikakor ne,« odvrne Kromicki, »še pozvan nisem bil k temu; ker pa dopuščam, da je moja gospa soproga sklenila odpotovati tudi radi tega, da bi bila bližje mene, ji moram biti za ta sklep le hvaležen.«

»To je zgolj načrt,« se oglasi Angelica.

Pozabivši na previdnost, sem jo neprestano gledal, ona pa ni smela divgniti oči, kar me je tembolj utrjevalo v prepričanju, da je imela moja oseba poglaviten vpliv na ta sklep. Kar besed mi primanjkuje, da bi opisal to, kar sem čutil v tem trenutku, in nekaka smrtna grenkoba mi je zalila srce. Angelici je bilo dobro znano, da živim le za njo, obstojim le po njej, vse moje misli pripadajo njej, vsa moja delavnost ima samo njo za svoj cilj, da je ona zame vprašanje življenja ali smrti — a navzlic temu je z vsem mirom napravila sklep v odhod. Ako jaz tudi zginem, ako si razbijem glavo ob zid — na to ni niti pomislila.

(Dalje pride.)

gostilno ter spodi iz nje Kraševca, zunaj ga je prijel za prsi ter zahteval od njega nož. Borda sta se in padla oba na tla. V družbi z Brešanom je bil neki Rožič, ki je držal harmoniko Brešanovo tačas, ko so je boril z redarjem. Ko je redar zahteval od njega harmoniko, ga je sunil, da se je skoro prevrnil. Oba sta bila obtožena javnega nasilstva. Ali Kraševca je bil oproščen take obtožbe, obsojen pa na 3 tedne zapora, ker je zmerjal redarja in se mu zoperstavljal, ko ga je peljal v zapor. Rožič je dobil 3 mesece trde ječe.

45 letni Ivan Kenda iz Volč se je nahajal 17. dec. lani v gostilni A. Podbersiča v Anhovem. Ko je bil čas, gostilno zapreti, ni hotel iz nje, marveč se je zoperstavljal. In slednjič so ga pahnili na cesto. Za to se je hotel maščevati ter začel metati kamenje v okna, kjer je pobil šipe in lahko ranil dekle. Obtoženec je rekel pred sodnijo, da je bil popolnoma pijan, ali to se mu ni verjelo, marveč so ga obsodili na 3 mesece trde ječe s postom vsak mesec.

Premeščen je g. Fr. Stermole, c. kr. višji poštni kontrolor, iz Gorice v Trst. — Premeščenje je prišlo nenadoma ter je izvršeno v svrhu, da se dobi prostor za pangermana, osebo, ki je v Gorici na vse strani neprimljena. Premeščenje je vzbudilo presenečenje in veliko nevoljo toliko med Slovenci kolikor med Italijani.

Požar v Vedrijanu. — V Vedrijanu v Brdih je nastal ogenj iz neznanih vzrokov v hlevu Antona Simičiča, odkoder se je razširil na hišo Simičičovo in na hišo Antona Mariniča.

O tem požaru poročajo nam iz Brd, da sta zgoreli 2 poslopji. Škoda je okoli 10.000 K. Med požarom je pritiskal močan veter, in le spretnemu vodstvu tamošnjega g. podžupana A. Jančiča pri gasenju se je zahvaliti, da se ni kruti požar razširil še na druga poslopja. Vzrok požara neznan.

Mrtvega so našli, kakor nam poročajo, dne 18. t. m. v njegovem stanovanju č. g. I. Clerija, župnika v Dolenjah ob meji.

Redna telovadba v novi telovadnici v „Trgovskem domu“ začne za člane dne 3. februarja in bode vsak ponedeljek, sredo in petek od 8—10. ure zvečer.

Od 15. februarja dalje pa je telovadba: 1. za trgovske in obrtne vajence vsak torek in četrtek od 8—10. ure; 2. za starejše člane in gospode vsak torek in četrtek od 6—7½, 3. za naraščaj iz ljudskih šol vsako sredo in soboto od 5—6. ure.

Vsak telovadeč, bodisi kateregakoli oddelka, mora imeti telovadne čevlje, če tudi še tako priproste, ker v navadnih čevljih hoditi po dvorani bode ob telovadnih dneh odločno zabranjeno. „Gor. Sokol“.

Staro pokopališče v Gorici. Po tukajšnjih laških listih se živo razpravlja, kako naj se porabi prostor nekdanjega pokopališča tik tekašča Fr. Jos. Mnenja so jako različna. Na tem prostoru hočejo imeti novo cerkev, za katero se že dolgo časa nabira, drugi hočejo, da se napravi tam izvozni trg (kar bi bilo pa najbrže neumestno glede na novo zvezo), ali lep trg, mestni vrt, tovarne itd. Čujejo se razna mnenja; za uš magistat, kjer manjka denarja po vseh blagajnah ter trepetajo nad raznimi velikanskimi dolgovi, je prav zapeljiva okolnost, da bi se prostor, katerega je 33.224.87 m², prodal, ker bi se dobilo zanj od 150.000 do 200.000 K. Mestni inženir Bresadola je na ukaz magistrata sestavil poročilo o tem prostoru, v katerem se izreka za to, da naj magistat obdrži ves tisti prostor zase in naj ga porabi za mala stanovanja in za vrt. Povdarja potrebo takih stanovanj in spominja, da se je leta 1902. že določilo, da se ta prostor ne proda, marveč porabi za mala stanovanja in vrt. G. inženir Bresadola ima prav!

Južna železnica ima radi peščice Lahov na Primorskem in Tirolskem vse vozne listke, listke za prtljago, tovarne karte in tovarne liste, sploh vse tiskovine, ki so v rabi tudi za stranke, v nemškem in laškem jeziku. Ali za vse primorske, kranjske, štajerske in koroške Slovence nima južna železnica nič enakega, kakor za Lahe. Pa tudi po vozovih, tudi v tistih, ki vozijo samo po slovenski zemlji, a pr. lokalni vlaki ljubljana-Maribor, so napisani samo nemški, ali še mažareški, tudi laški. Le slovenskega ni nikjeri nič. — Ta se tudi ne zahteva nikdar v zadostni meri, seveda nas potem povsodi prezirajo.

Dve petičiji. — Na shodu „slov. katoliškega del. društva“ so skienili resolucije o zavarovanju za starost delavcev, in dr. Pavlica je rekel, da naj se izroči dr. Gregorčiču, da jih predloži drž. zboru. V istem „Prim. l.“, v

katerem je pisano to, pa stoji tudi, da naj duhovniki podpisujejo peticijo v zadevi kongruite ter naj se jo izroči dr. Gregorčiču, da jo predloži državnemu zboru. Dve petičiji imata torej v rokah: glede delavstva in glede gg. nunccev. Glede delavstva stojijo slov. krščanski socialisti na tem stališču, da dobijo za svoje delo plačilo — onstran groba! To je povedal tudi ranjki Pavlica javno! Zato ne verujemo prav da bi dr. Gregorčič predložil te resolucije državnemu zboru, pač pa smo prepričani, da predloži peticijo glede kongruite!

Mestna mesnica. — Ker so se izjalovili vsi poskusi, pridobiti mesarje, da bi znižali ceno mesa, se odprla mestna mesnica dne 22. t. m. na Ribjem trgu, v kateri bo meso primerno ceneje.

Skoro zmiznena so bili dobili na Goriščeku Martina Magrina iz Lokovca. Pravijo, da se je bil preveč napil, nakar je obležal sredi ceste. Prenesi so ga v bolnišnico, kjer so se mnogo trudili, da ga spravili k zavesti. Baje ga je zadela kap po polovici telesa.

Klerikalno svetohlinstvo. — V „Slov. Nar.“ čitamo: Tudi v Ribnici so klerikali nekaj let sleparili preveč zaupno ljudstvo s konsumom. Ta konsum je sramotno krepal, ljudje pa imajo škodo in pravde. V konsumu se je goljufalo, kar se je dalo, vse pa pod krinko takega svetohlinstva, da se mora človeku gabit. Kako daleč je segalo to svetohlinstvo, pričajo sejni zapisniki ribniškega konsuma. Imeli smo priliko, videti tak zapisnik. Glasi se tako-le: „Zapisnik. V imenu božjem, v imenu sv. Mihaela, velikega angelja, pričemo sejo dne 3. avg. 1902. v navzočnosti odbornikov, načelnstva, nadzornišstva in razsodnišstva itd.... Seja se sklene v imenu sv. Štefana“. Tako zapisnik. Da so sejo sklenili v imenu sv. Štefana, se nič ne čudimo, saj je znano, da je prišlo pri vsaki seji nekaj štefanov na mizo. Rad bi le še vedeli, v imenu katerega svetnika so po božni konsumerji bilance ponarejali in v imenu katerega svetnika so svoje člane in svoje upnike goljufali. Morda nam to pove kateri izmed prizadetih duhovnikov.

Na Vogerskem bi rad imel župnik župana, ki bi ga vlekel na povodec za seboj kakor kužeta. Zato pa izraža v dopisu z Vogerskega v „Prismojencu“ svojo srčno željo, da bi bile že skoro volitve ter bi nehal županovati sedanj župan. — No, kadar bodo volitve, naj volijo volilci proti komandi iz klerikalnega tabora, potem bodo prav volili.

Župnik v sodnijski preiskavi radi motenja vere. — V Rabuempolju na Notranjskem živi župnik Adolf Knol, ki je prišel sedaj v sodnijsko preiskavo radi motenja vere. Ta božji namestnik je namreč neko nedeljo jel pred oltarjem, držeč „Najsvetejše“ v rokah, preklinjati zbrano množico ter klicati pekel in ogenj na župljane. Kakor obseden je kričal: Hudič naj vzame tiste, ki sem jih spovedal, hudič naj vzame one, ki sem jih obhajal, prokleti bodite itd. Ne pozabiti, da je držal pri tem v rokah monštranco! — Ta je pa lepa: župnik, katoliški župnik, tožen radi motenja vere!!

Stavbeni razpis. — C. kr. železniško stavbeno ravnateljstvo na Dunaju naznanja, da se odda delo za preložitve delne proge Vipavske železnice med št. Petrom in Prvačino. To delo obstoji iz podtalne stavbe, nasipanja, nadtalnega stavbenega dela, vrhne stavbe, železniške ograje, dobave in preložitve železniških znakov, kakor tudi dobave mejnikov. Načelnejši pogoji, cene, ponudbeni vzorci i. dr. se dobe pri c. kr. železniškem stavbenem ravnateljstvu na Dunaju, VI. Gumpendorferstrasse 10. in pri c. kr. železniškem stavbenem vodstvu v Trstu, Piazza nuova 2. Ponudbe je do najkasneje 9. februarja 1905. do 12. ure opoldne pri vložnem zapisniku gori navedenega ravnateljstva na Dunaju vložiti.

Telovadno društvo „Solkanski Sokol“ vabi na redni občni zbor, ki bode v sredo, dne 1. svečana 1905. v dvorani gosp. Alojzija Mozetiča. Začetek ob 8. uri zvečer. Dnevni red po pravilih. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Telovadno društvo „Solkanski Sokol“ priredi v nedeljo dne 29. prosinca 1905. veliki predpustni ples v krasno odlični dvorani Al. Mozetiča. — Sodeluje godba c. kr. voj. pešp. št. 47. — Začetek točno ob 8. uri zv. — O polnoči iznenadenje! K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Bralno in pevsko društvo v Dobravljah priredi redni občni zbor 29. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih g. Ivana Jerkiča št. 56. v Dobravljah. Spored: I. Predložitev računa za l. 1904. II. Pobiranje letnine in vpisovanje

novih udov. III. Volitev odbora. IV. Razni nazveti in predlogi. K obilni udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo „Narodni dom“ v Škrblini bode imelo svoj redni letni občni zbor dne 29. januarja 1905. ob 3. popoldne v sobi g. Martina Lozeja št. 69. s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Potrditev računa za leto 1904. 4. Volitev novega odbora za leto 1905. 5. Razprava starih članikov. 6. Razni predlogi. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Požar. — V Moraru je nastal v delavnici mizarja Donde požar, ki je napravil škodo okoli 30.000 K. Uničena je delavnica, celo hišno poslopje in dva hleva.

Veliki ples v „Trgovskem domu“ dne 1. februarja t. l. priredi odbor, ki se je za to priliko posebno sestavil.

Za ta ples, za kateri se prično razposiljati vabila jutri, kaže se že sedaj obilo zanimanja, in bo, sodeč po dosedanjih pripravah, sigurno najlepša prireditev letošnjega predpusta.

Vzajemno-podporno društvo za zavarovanje goveje živine v Renčah bo imelo občni zbor dne 2. febr. t. l. ob 3. uri pop. v prostorih g. R. Žnidarčiča z dnevnim redom po pravilih.

„Svoboda“ v Renčah naznanja, da se je presel plesni venček na soboto dne 28. t. m. Vstop je dovoljen le društvnikom in vabljenim gostom.

Bralno društvo „Čitalnica“ na Ponikvah vabi na veselico, katero priredi dne 5. svečana 1905. v prostorih gosp. Josipa Lapanja.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Gironcoli-Gliubich.

Zgubljen. — Zgubila se je torbica srebrno okovana in na srebrni verižici s sledečo vsebino: 1 srebrna škatljica, 1 glavnik, 1 mošnjček iz rdečega usnja, 1 srebrna verižica s privezkoma 1 srce in 4 ključ. Kdor najde, dobi pošteno nagrado. Oglasiti se je na cesti Frana Josipa št. 18.

Pet konj poginilo eni rodbini. — Kmečka rodbina Španjol Dominika v Solkanu št. 8. je bila zadnje leto jako nesrečna. Da bi si kaj opomogla, je hotela služiti s konji. Prvi konj si je zlomil nogo, da so ga morali odpraviti; drugi konj je erknil, ker se je prehladil; tri konje pa je zdravstvena oblast dala vstreliti na Kneži, kjer so delali pri železnici, ker so dobili nalezljivi smrkelj. — Uboga rodbina je zdaj prišla v veliko revščino ter prosi pomoči usmiljenih sre.

Hennebergova svila le direktno od mene! Črna, bela in barvana od 60. kr. do gl. 11:35 meter za bluze in obleke. Franko in carine prosto na dom. Bogata vzorna zbirka z obratno pošto. Tovarna svile Henneberg v Curihu. (1)

Vojna med Rusi in Japonci.

Steselj se vrača v domovino. Steselj se je odpeljal 17. t. m. zvečer s parnikom „Australia“ iz Nagasaki. Z njim je soproga njegova, 565 Rusov, med temi 245 častnikov in žen.

Uporen japonski polk. Poročevalec „Daily Mail“ v Port Arturu poroča, da je bil ob nekem napadu na Port Artur eden japonskih polkov na desnem krilu odbit z velikimi izgubami. Neki rezervni polk, ki naj bi bil podpiral naskok, se je pa do zadnjega moža branil pokoriti se povelju svojih častnikov ter slediti prvega polku v gotovo smrt. Zastonj je major vihtel svojo sabljo ter skušal čete navdušiti. Niti en mož se ni ganil. Konečno je padel major. Še le za nekoliko časa so šli vojaki v boj. Prisiljen napad je bil pa odbit. Vsa japonska armada je bila radi tega vedenja osupnjena in iznenadena. Polk je moral potem za bojno črto teden dni delati vaje za kazen in sicer marše s prtljago ter je moral napadati neki strmi hrib. Konečno se je izvršil svečan spraven čin, kjer se je proslavljalo ubitega majorja, a nad polkom je bila izrečena sramota. Ta polk so sedaj odposlali maršalu Ojami v ojačenje.

Plen Japoncev v Port Arturu. Ko je prišel Port Artur Japoncem v roke, so dobili tam veliko število bomb, granat in drugega streliva. Trdilo se je na to, da bi se bil mogel Port Artur še držati ter da so Rusi kapitulirali, predno so izrabili svoje strelivo. Na vse to pa je došlo poročilo, ki pojasnjuje, da ona 2 milijona patron, o katerih poroča Nogi, so le sam ovtiki iz onega časa, ko je bil Port Artur še v kitajskih rokah. Granate so bile tudi še kitajske ter za

ruske topove neporabne. Pri puškah so razbili Rusi zaklopke pred kapitulacijo.

Kapitan Klado o vojni. Kapitan Klado priobčuje v „Novem Vremenu“ pariško pismo, v katerem povdarja, da je inozemstvo slabo poučeno, ako misli, da se baltičko brodogrje po padcu Port Arturja resvrne. To bi pomenjalo konec vojne. Kocka je padla, za Roždestvenskega se glasi sedaj edino-le: naprej! Odločno ne more nihče računati na uspeh, ampak le upati; vsled tega so potrebne neprestane priprave.

General Fok. Dopisnik „Times“ se je v Daljnem razgovarjal z generalom Fokom, ki ga je poleg drugega prašal, zakaj je volil rajši ujetništvo ko svobodo. General je dejal, da po njegovem prepričanju nimajo brambovci po padcu trdnjave on in ničesar drugega, ko iti v ujetništvo. Voli in cela vrsta tovarišev ne morejo tega spraviti v soglasje z vojaško častjo, dati častno besedo sovražniku, da se ne bodo več udeleževali bojev proti njemu, ter da smatrajo to za dolžnost častnika, deliti istotako usodo z ujetim moštvom. Zelo navdušeno se je izrazil general Fok o Konradenku, ki mu pripisuje skoraj izključno zaslugo, da se je trdnjava tako dolgo držala. Branil pa se je izreči sodbo o Steslju.

Mala sirota v Port Arturu. Med mestnimi prebivalci Port Arturja se nahaja tudi osemletno dekletce ruske narodnosti, ki sta ji bila ubita oče in mati. Otrok nima nikakih sorodnikov in Japonci ga oddajo ruskemu konzulu v Šangaju, da stori korake za njegovo nadaljno oskrbovanje. Japonski častniki so obrnili na dekletce vso pozornost, obsipali je z darovi ter napravili med seboj zbirko, ki je donesla dosti znaten znesek.

Tretja ruska eskadra. Za odhod tretje ruske eskadre iz Libave se vršijo naglo vse potrebne priprave, da odpluje čimprej na Daljni Vstok. To je pač znamenje, da polaga Rusija sedaj veliko važnost na morje ter da hoče delati na to, da odreže Japonce od zveze z domačo zemljo. Japonci pa se nasproti temu tudi gibljejo ter se z vso energijo pripravljajo, da bi onemogočili ruske namere. Japonska flota podmorskih čolnov je že dovršena.

Vladivostok. Ruska vojna uprava je obrnila svojo pažnjo po padcu Port Arturja na Vladivostok. Prišlo ji je do ušes, da Japonci nameravajo na vsak način vreči se na Vladivostok ter je mogoče, da pride tam do takega obleganja, kakoršno je bilo pred Port Arturjem. Rusija pošilja v Vladivostok ogromne množine streliva in provijanta in Vladivostok se utrjuje.

Število Rusov v Port Arturu. Londonski list „Times“ je vdobil iz Port Arturja preko Fusana poročilo, da je šlo vse prebivalstvo v Port Arturu ob pričetku obleganja, všteti vojske, pomorščake in civiliste, 55.000 duš. Od teh je umrlo vsled bolezni, oziroma je bilo ubitih 200 častnikov in 10.000 mož. Vojnimi vjetniki je bilo po kapitulaciji proglašeno 878 častnikov in 28.500 vojakov in pomorščakov.

V bolnišnicah je 14.000 bolnih in ranjenih. 5000 ruskih delavcev je bilo odposlanih v Čifu.

Darovi avstrijskega „Rudečega križa“. Iz Petrograda javljajo, da je društvo avstrijskega „Rudečega križa“ darovalo za ruske vjetnike oprave za bolnišnice in obvez ter 25.000 kron; japonski vladi pa je stavilo na razpolago v iste svrhe 50.000 kron.

Gibanje Rusov v Mandžuriji. Po padcu Port Arturja razvijajo Rusi v Mandžuriji izredno veliko delavnost, zlasti ob reki Šaho. Čete premeščajo neprestano. Glavne pozicije pa se nahajajo še vedno ob Šaho. Ruska fronta se razteza proti zapadu, šteje nad 270.000 mož. Sibirski železnica deluje venomer, vsak dan odide po njej po 15 vlakov.

Pričakuje se velika bitka, in sicer baje tekom 14 dni.

O pohodu kozakov pod vodstvom generala Miščenkina poroča Kurpatkin, da so v noči 10. t. m. razdeljali del železniške proge, dve lokomotivi sta trčili druga ob drugo. Dne 11. so zavzeli kozaki Nimevang, uplenili 500 vozov s provijantom in ujeli več vojaštva. Pri Inkavu so uplenili vsa skladišča. Japonci so vsled tega pohoda jako vznemirjeni. Konjenica generala Miščenkina se je vrnila srečno s pohoda izza hrbta japonske armade.

Vrednost baltičkega brodogrja. Nemški listi poročajo: Preskrbovanje baltičkega brodogrja z živili, minami, zemlje-

vidi, premogom je veljalo 30 milijonov mark. Do 15. jan. je brodovje prabilo 130.000 ton premoga. Če bi Rusija odpoklicala baltičsko brodovje, bi jo to veljalo najmanj okoli 22.800.000 mark, če bi pa baltičsko brodovje Japonci uničili, bi Rusija izgubila 258 milijonov mark.

Treje ruske brodovje

odpluje dne 28. t. m. na Daljni Vstok.

Vesti, da se je ruska križarka „Izumrud“ poškodovala, so le izmišljotine ruskih sovražnikov. Rusko brodovje plove mirno naprej.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V poslanskih krogih pričakujejo, da se državnemu zboru kmalu predložijo sledeče zadeve: obrna reforma, novi bramlni zakon in trgovinska pogodba z Nemčijo, kakor brz se doseže med obema državama sporazumljenje. Pozneje pride na vrsto pogodba z Lloydom, ki poteče prihodnje leto, in zakon o kartelih. O predlogu glede ustanovitve italijanskega vseučilišča v Roveredu bo zbornica razpravljala šele v povelikonočnem zasedanju.

Občinske volitve v Pulju. — V ponedeljek je dobila hrvatska stranka 67 glasov, združeni radikalni Italijani in socialisti imeli 67 glasov, a vladajoča kamora 88 glasov. V torek je hrvatska stranka dobila 98 glasov, radikalno-socialistična 137, a liberalno italijanska 223 glasov. Prva dva dneja glasovalo 720 volilcev, od katerih 165 za hrvatske kandidate, 248 v prilog radikalno-socialistične stranke, a 311 za kandidate kamore.

V sredo je bilo dovršeno glasovanje mestnih volilcev za tretji razred. Pozno proti večeru so predstojniki arzenalskih uradov izročevali uradnikom glasovnice za kandidate kamoristov, češ, da poveljnik puljskega pristanišča, admiral baron Minutilo, želi, da tako glasujejo. Italijani pa da so dali vladi besedo, da ne bodo več igrali politike. V sredo zvečer so bile volitve v 3. razredu za mesto dovršene. Skupni izid volitev vseh treh dni je nastopni: Hrvatski kandidati so dobili 256, socialisti in neodvisni Italijani 442 in liberalno narodni Italijani 600 glasov.

Vojno ministerstvo za domače izdelke. — „Zaveza avstrijskih trgovcev s šivalnimi stroji“ se je pritožila pri trgov. ministerstvu, da vse vojaške krojaške delavnice rabijo šivalne stroje inozemskega (ameriskega) izdelka, v kljub temu da avstrijska industrija v tem nikakor ne zastaja za tujo. — Nato je vojno ministerstvo z odlokom vsem vojaškim oddelkom ukazalo, da se morajo bodisi pri nabavi šivalnih strojev, pa tudi pri kupovanju vseh drugih potrebščin, ozirati izključno le na domače izdelke. — Kupovati tuje izdelke in predmete tuje industrije dovoljuje vojno ministerstvo le takrat, če jih v Avstriji sploh — ali pa vsaj v predpisani kvaliteti — ni dobili.

Combes odstopil. — Combesov kabinet je podal demisijo. Izročil je Combes predsedniku Loubetu zaprto pismo, v katerem je bila demisija kabineta. V tem pismu ministerski predsednik obznanjuje, da se mora odreči reformnemu programu, ki sti ga ob vsaki priliki odobraval republikanski večini obeh zbornic. Skupnemu delovanju neukrotljive častilepnosti in sovražstva klerikalcev in nacionalistov se je po 18 mesecih posrešlo, razdrobiti večino. Ministerski predsednik se je bojeval korak za korakom in pripravljen bil nadaljevati boje, ako ne bi bil izpostavljen nevarnosti, da ostane vsak hip ob kakem dogodku v zbornici v manjšini. Smatra torej za svojo dolžnost, da odstopi po glasovanju, ki je še enkrat odobrilo njegovo politiko. Sklepi večine, če tudi je ista mala, morajo vezati vsako bodočo vlado. Combes zaupa zvezi skupne levice, da bo branila delo duševnega osvobojenja socialnega napredka in zbližanja narodov, ki ga je izvršil kabinet in da bo to delo nadaljevala.

IV. redni občni zbor „Vesne“ na Dunaju se bo vršil 21. t. m. v Richterjevi restavraciji, III. Rennweg 1. Pričetek točno ob 1/8. uri zv. Vstop imajo le člani. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti.

Velikanski štrajk je nastal v rudnikih premoga ob Ruhr v Nemčiji. Tam dela približno kakih 270.000 delavcev, med njimi je tudi precej Slovencev. Velika stavka tam je bila leta 1889. Glavni vzrok za štrajk je to, da je podjetništvo uvedlo daljši delavnik.

O strašni nesreči poročajo iz Kristianije. Udrlo se je pri Nalzdalu skalovje na obrežju jezera ter padlo v vodo. Valovi so se dvignili ter potegnili za seboj blizu stojete hiše. Utonilo je 60 oseb.

Nemški „Schulverein“ bo „slavil“ 13. maja letos svojo petindvajsetletnico. Društvo je izdalo tekom 25 let nad deset milijonov kronov za pomemčevanje.

Tovarno za led gradi v Lovranu stavbenik Magnolo. Tovarna bo stala 400.000 K. Na dan bo izdelovala 4 vagone ledu za Lovran in Opatijo.

Volkovi dohajajo s Hrvatskega na Notranjsko. V šneperskem gozdu so ustrelili graščinski lovec volkuljo, volka so pa obstrelili.

Skrivnostna smrt katoliškega duhovnika. — Po listih kroži vest, da se je v duhovsko kaznilnici v Mitterbergu na Gorenjem Avstrijskem zaprti kaplan Ivan Petran utopil. Petran je v socialnodemokratskih in vsenemških listih razkril senzacionalne stvari o linskem škofu Doppelbauru. Škof je kaplana smrtno sovražil, a se ga tudi bal. Vsenemški listi pravijo naravnost, da se Petran ni sam usmrtil in zahtevajo, da se začne najstrožja sodna preiskava, češ, da sicer se bodo čule obsodbe proti tistim, ki so imeli interes na tem, da spravijo Petrana iz življenja.

Nečloveška mati. — Pred porotniki v Ljubnem se je vršila porotna obravnava proti dekli Mariji Pavlinjak z Ogrskega, ki je dva svoja otroka utopila v vodi. Obsojena je bila na vešala.

„Lega Nazionale“ v Dalmaciji vzdržuje 5 ljudskih šol in 3 otroške vrtnice. V otroških vrtnicah je 655 otrok. V minoletem letu je to društvo za Dalmacijo imelo dohodkov 33.768 kron, premoženja pa 172.343 kron.

96.000 kron za en klinček. — Angleški listi poročajo iz New-Yorka: 4000 funtov je izplačal v New-Yorku milijonar Pierson za novo vrsto klinčkov, katerih cvetje je belo ko sneg, le tupatam imajo lahne rdeče pege.

Češka opera v Spljetu. — Iz Spljeta pišejo, da se vrše pogajanja za gostovanje češke opere iz Brna v spljetskem gledališču.

Odškodnina nedolžno obsojenemu. — V Londonu je bil obsojen šved A. Beck radi goljufije na 3 leta ječe. Ko je prestal kazen, je dokazal, da je goljuf neki Anglež, ki je ves podoben Becku. Tega so prijeli in je priznal goljufijo. Beck je naperil tožbo proti angleški drž. blagajni. Blagajna je ponudila 2000 f. šterl., to je okoli 48.000 K, ali Beck ni zadovoljen. Sedaj mu ponujajo 120.000 K, s katerimi bo najbrže zadovoljen.

Umetnik brez rok in nog. — Na Reko je došel čudovit človek Kobelkov, ki nima ne rok ne nog, ki pa slika, piše, je in pije, reže papir, odpira uro itd.; vse to dela z ramo in brado. Rojen je Kobelkov l. 1851. v azijski Rusiji, je oženjen ter ima 6 zdravih otrok. Povsodi je vzbudil veliko začudenje. Na Reki daje sedaj predstave.

Koliko časa naj spijo otroci? — Iz izvestja neke komisije, ki je pregledovala švedske šole, se razvidi, da otroci, ki niso spali, kolikor potreba, v 25 % trpijo več na raznih boleznih, kakor drugi. Povprečno treba, da spijo otroci: pod 4 leti do 12 ur na noč; od 4 do 7 po 11; od 7 do 12 po 10; od 12 do 14 po 9; od 14 do 12 po 8.

Književnost.

Ročni Kažipot po Ljubljani in kranjskih mestih. — Str. 220. Tiskala in izdala „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček. — Brezplačna priloga „Soči“ v Gorici in „Gorenjecu“ v Kranju. V razprodaji velja K 1-80, po pošti 10 v več.

Večina naročnikov „Soče“ (bolj znanja, domači prihodnjci) je dobila z današnjo številko ta „Kažipot“ v dar. Pred tremi tedni goriški, danes kranjski „Kažipot“, torej dve jako praktični in koristni knjigi so dobili naši naročniki brezplačno! Kdor take knjige potrebuje in rabi, v preceñiti njih veliko vrednost. In ker je takih ljudi prav veliko, si laskamo tudi trditi, da je tudi ta naš drugi dar dobro došel slovenski javnosti.

Kranjski „Kažipot“ obsega najpoprej Ljubljano tako natančno, da si kaj boljšega ni lahko misliti. Žal, da od ene c. kr. korporacije ni bilo mogoče dobiti točnih najnovejših podatkov.

Od drugih mest in krajev so letos v „Kažipotu“: Bled (s sliko), Idrija, Kamnik, Kranj, Krško, Novo mesto, Radovljica (v kazalu izpuščena) in Škofja Loka. — Vse, kar je v teh krajih in spada v tako knjigo, je razvrščeno v lepem redu. Zadnji rokodelc ima tu svoje mesto!

Drugo leto dodamo še ostala mesta ter večje trge, kakor: Postojno, Litijo, Vipavo itd., ako bodo rodoljubi v tistih krajih čutili tako potrebo in nam pojdejo na roko.

Zahvala.

O priliki nenadomestne izgube našega nepozabnega in iskreno ljubljenega sina, brata in svaka

Andreja Komel

izrekamo tim potom svojo najiskrenjejo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu ter za izkazana nam sožalja, kar nam je bilo v veliko tolažbo. Posebej zahvaljujemo „Solkanski Sokol“ za venec in korporativno udeležbo, nadalje pevce za krasno nagrobno petje, tamburaše za darovan venec in udeležbo, ter končno vsa dekleta in mladenice za obilo udeležbo in krasen nagrobni venec. Vsem srčna hvala! Bog povrni!

V SOLKANU, dne 20. jan. 1905.

Žalujoča rodbina

Preseli se

c. kr. notar

Dr. MARIJ PASCOLETTO

— s 1. februarjem —

v Gosposko ulico št. 4 (poleg „Monta“, prej pisarna dr. Stanič — dr. Treo.)

Dr. Rudolf Gruntar

je otvoril

odvetniško pisarno v Tolminu.

Naznanilo preselitve.

Naznanjam svojim cenj. gg. odjemalcem iz mesta in dežele, da preselim prihodnji mesec svojo

čevljarsko delavnico

iz Gosposke ulice v ulico Raštelj št. 32 v lastne prostore (blizu Pontonijeve lekarni.)

Se toplo priporočam odličnim spoštovanjem udani

Peter Cotič,
čevljarski mojster.

Banka „Slavija“

razpisuje nekaj mest potovalnih uradnikov. Reflektantje naj s prošnjami predložijo tudi reference svojega dosedanjega službovanja.

Generalni zaslog banke „Slavije“ v Ljubljani.

— **Mihael Ussai** —

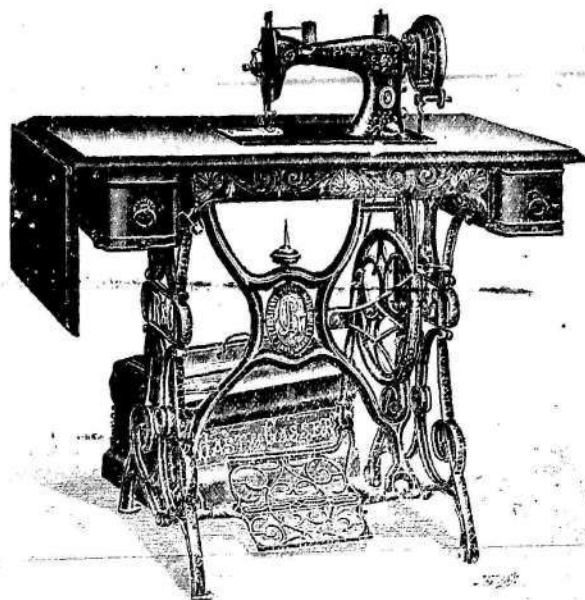
— kovaška in ključavničarska delavnica —

Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za vodo. Izvršnje vsako popravo in vpe-ljavo sesalk in vodovodov.

Kerševani & Čuk

v Gorici
Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)
priporočata svojo
zalogo šivalnih strojev
raznih sistemov,
za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.

**Šivalne stroje in po-
prave** jamčiva od 5-10 let.

Razglas.

Podpisani napravim letos veliko množino
kaliziranih trt (cepljenk)

in sicer enoletne korenjake za nasaditi let
meseca aprila t. l. na stalno mesto v vino-
grade in ključe (kolči) za vkorenjeenje. Oddajal
bodem pod sledečimi pogoji in cenami:
korenjake . . . 100 komadov K 10-
ključe (kolči) . . . 100 " 8-
Od vseh oddanih trt jamčim, da je 95% dobi-
rih. Sporočam starim in novim odjemalcem,
da sprejemam naročila do 15. februarja t. l.
Kupim tudi najmanj 20.000 kolči Ripa-
ria portalis in Ripestris monticola.

VIKTOR ŠIRČI, trtoorejec
Godnje št. 17. p. Dutovlje na Krasu.

„Trgovski dom“.

Takoj se sprejme v službo

hišnik

v novem „Trgovskem domu“. Naloga
mu bo: skrbeti za red v celem poslopiju,
oskrbovati centralno kurjavo in električno
razsvetlavo, vse pohištvo, opravo, itd. v dvo-
rani, garderobah, restavraciji itd., paziti po-
sebno na red v prostorih, kjer bodo razna
društva ter event. po sporazumu z društvi
opravljati nalogo društvenega čuvaja.

Prosilci morajo biti dovolj inteligentni
Slovenci, morda taki, ki uživajo že kako
penzijo in jim bo ta služba v pribojšek.
Morajo pa biti oženjeni, najraje brez velike
rodbine, da tudi seproga lahko pomaga ob
veseljih v garderobi. Stanovanje prosto.
Plača po dogovoru. Prošnje na naslov:

„Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“.

Schmiedr'ov cinov pesek za ribanje posodja najnovejšo sredstvo za čiščenje

posameznih kuhinjskih posod in vseh kovinskih
predmetov iz bakra, čina, kopalno posodo itd.
Neverjeten uspeh! Priporočanja iz vseh krogov. Jako
v ceno, ker se zaba peska ponavlja. Prosimo
poskusiti! Dobiva se z navodilom uporabe v
Gorici pri Konjedicu & Zajcu, pred
nadskofijo št. 5.

Zvestega trgovskega pomočnika išče

za trgovino z mešanim blagom.

Spričevala in ponudbe na naslov:

Martin Gerbic, Ročinj.

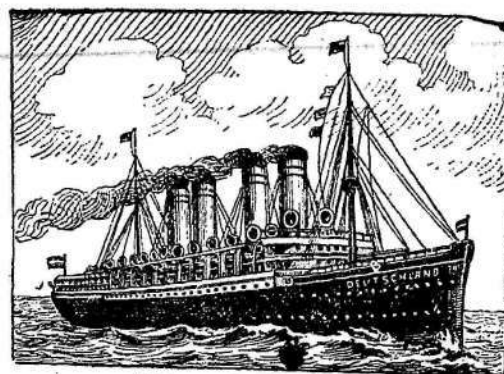
Delavnica cementa in umetnih plošč Ivan Maroni

v Gorici, tekališče Frana Josipa.

Tovarna kvadratnih plošč iz ce-
menta jednobarvnih. Izvršujejo se vsa-
kovrstna dela za stavbe, stopnice, verande,
umetne plošče, cevi itd. Izdeluje kva-
dratne plošče za hodnike.

Cene zmerne.

Dožnja
v
Ameriko
za
gld. 100.

Dožnja
v
Ameriko
za
gld. 100.

Iz Ljubljane v Novi-York samo gld. 100

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija itd. toliko višje ko-
likor je tarfna cena po ameriški železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg - Amerika Linie

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 kron
are na moj naslov:

Fr. Seunig — Ljubljana, Dunajska cesta 31.

POZOR! Bolehnim zdravje.

Pakraške kapljice in slavonska biljevina sta danes najbolj priljubljena ljudska lekla
ker delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot v vse kraje sveta.

Vidmarč predločuje kmet, a moč
pakraških kapljic in slavonsko biljevino.

POZOR! Slabotnim moč.

Pakraške kapljice: Te delujejo izvrstno pri vseh že-
ločnih in črevesnih boleznih, od-
stranjujejo grčeve bolezni v želodcu, gonijo vetrove ter
čistijo kri, pospešujejo prebavo, uničujejo male in velike
gljive, odstranjujejo mrzlico in vse druge iz te izvrstnoe
bolezni.

Zdravijo vse jetrne bolezni; najbolje sredstvo proti
bolezni maternice in madrona, radi tega ne bi smela
manjkati v nobeni mestni ne kmečki hiši.

Vsakdo naj naroča in naslovi:
Peter Jurišić, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

Cena je sledeča franko na vsako pošto:		
12 steklenic (1 ducat)	5 kron	vin.
24 " (2 ")	8 " 60 "	
36 " (3 ")	12 " 40 "	
48 " (4 ")	16 " "	
60 " (5 ")	18 " "	

Manj nego 12 steklenic se ne pošilja.

Slavonska biljevina: Vporablja se uprav slajnim in
najboljim uspehom, proti najsta-
rejši kašlju, prsoli, hrapavosti v grlu, težkemu dihanju, naduhi, kataru, odstranja goste
slime ter deluje izvrstno pri vseh najstarejših prsni in pljučnih boleznih.

Cena je sledeča franko na vsako pošto:

2 originalni steklenici 3 K 40 v., 4 originalni steklenici 5 K 80 v., 6 originalni steklenici 8 K 20 v.
Manje nego 2 steklenici se ne pošilja. Pošilja se po povzetju ali naprej poslanim
zneskom. Priporočam, da naroča vsakdo izključno le pod naslovom:

Peter Jurišić, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

Nova trgovina v Gorici.

Otvorili smo novo trgovino, ki ima:

knjige, časopise (slovenske, hrvaške, ruske,
češke, nemške, italijanske, na željo preskrbi vsak
časopis v kateremkoli jeziku), papir vseh možnih
vrst, pisarniške in šolske potrebščine (peresa,
svinčniki, ročniki, črnilo, radirke itd. itd.)

Razglednice v najbogatejši izbi (nad 40000
vzorcev), med temi vse možne slovanske, na-
rodne ali izdelki slovanskih umetnikov. Prekup-
cem velik popust.

Slike: zgodovinske, posvetne in nabožne,
slovanskih umetnikov z umetniškimi okvirji tudi
slovanskega izdelka.

Kipi: Preširen, Vodnik, Vega, Jurčič, Kesnik,
Slomšek, Tolstoj, kralj Petar II. srbski, S. Gre-
gorič, Levstik itd.

V kratkem bo trgovina vrejena in popolna.
Rodoljubi se lahko prepričajo, da bo to modern
vseskozi slovanski zavod, kakoršnega na ce-
lem Primorskem doslej ni bilo. Kazati hoče ro-
jakom napredujočo slovansko umetnost, znanstvo,
slovstvo v vseh panogah, in vzbujati za vse to
med rojaki smisel in čut.

Rojakom v mestu in na deželi se toplo
priporočamo

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.

ZLATAR

DRAGOTIN VEKJET

(C. VECCHIET)

Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporočata svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih,
zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.
Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerne.

Denar prihrani

kdor se obrne na nas
pred nakupom registrirne blagajne.

Garantujemo,

da prodamo boljšo blagajno in ceneje od vsake druge trvdke sveta.
Po dopisnici naj se zahteva uzorce in navodilo, katero pošiljamo zastonj.

Prima-blagajne za vsako ceno
od K 65 — višje.

Obsžno pat zavarov. — Prikladno mesečno plačevanje

National Cash Register Co. Limited.

DUNAJ I. Kärntnerstrasse 12. — BUDIMPEŠTA, IV. Vaczi-utca 35.
GRADEČ, Neutorgasse 49 — PRAGA, Porič 8.

Anton Potatzky v Gorici.

Na r. di Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanj, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetiljnice. — Rožni venci. — Mašne knjižnice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Hiša z vrtom

na prodaj v Gorici

ulica Gelsi št. 24.

Hiša je enonadstropna s 6 prostori in podstrešjem.

Ponudbe na gorenji naslov.

Josip Miani sin

Gorica — na Travniku šte. 23.

Zaloga:

vsakovrstnega stekla, steklene in porcelanaste posode, nožev, vilic, steklenic itd.

Izdela katerokoli steklarsko delo. Izbira svetilk, električnih, na plin ali petrolej. Električne žepne svetilke.

Posebnost: izdelki iz aluminija za domačo rabo.

Gorica — Gorica

Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzdovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalež za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za

Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče maslo; cca 80 vin. K 1-40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v škatljah z našo zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve lekarnе, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

k „zlatega leva“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Anton Ivanov Pečenko — Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena in točna.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih pivovarjev Zlaté-Lužki Trg in plaonjskega piva „prazdro“ iz sloveče češke „Měšianska pivovarna“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na dobo od 100 kg naprej.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge so obrestujejo po 4%, Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5%, na varščino ali zastavo 6%, na menice 6%. Glavni deleži koncem leta 5%, %.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Članov 1777 z deleži K = 123.644. — Hranilne vloge 1.416.573-66. — Posojila 1.471.650-42 — Vrednost hiš 162.162-93 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 70.125-85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Prva koncesijonirana delavnica z motornim obratom za lino mehaniko, fiziko, ma. tematiko, optiko, lino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelivo, elektrike, brzojavov, lišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po ceni.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo in električno luč.

Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popravljalnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje. — Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjene

najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christofle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christofle.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjižico o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franco v priv. Schwann-Apothek, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevane brezplačno.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecera 1. Zastopstvo v Spiljetu ter Orjantu.

Cene zmerno, delo lično in solidno.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec

Corso Giuseppe Verdi št. 33

izdeluje

vsakovrstne obleke

za vsak stan,

kakor tudi

za civilne, vojaške

in držav. uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raznovrstno ravno kar došlo sveže angleško i domače blago za jesensko in zimsko dobo.

Ima zalogo gotovih obiek in površnih sukenj za vsak stan.

Cene zmerno.

== Zahtevajte pri nakupu ==

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo naj dobro pazi da ho imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Aussig a. E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

== Zastopnik: Umberto Bozzini — Gorica, Stolna ulica št. 9. ==

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!